

Föreningen RV

SOMMARBULLETTINEN 2011

Föreningen Riksidrottens Vänner, RV

§1. Föreningen RV, stiftad den 25 november 1916, har till ändamål att verka för gott kamratskap mellan nuvarande och tidigare svenska idrottsledare. Föreningen må utdela stipendier till särskilt förtjänta svenska idrottsledare och aktiva, samt efter styrelsens värdering utöva viss hjälpverksamhet.

§4. Föreningens angelägenheter handhas av en på årsmötet varje år utsedd styrelse, bestående av ordförande, v. ordförande, sekreterare, skattmästare, klubbmästare och stipendieansvarig.

RV:s nuvarande styrelse

Kerstin Rosén	Murkelvägen 10	192 51 Sollentuna
Tel. bost. 08-768 85 45	mobil 070-8870435	e-post: kerstinrsn@gmail.com
Anders Lundin	Larsbergsvägen 44	181 39 Lidingö
Tel. bost. 08-767 44 94	mobil 070-5296110	e-post: anderslu@comhem.se
Annika Sylvén	Flintvägen 10	175 68 Järfälla
Tel. bost. 08-89 19 34	mobil 070- 3977913	e-post: ecojumentor@telia.com
Stig Hedlund	Stummelbo 1	742 94 Östhammar
Tel. bost. 0173-511 44	mobil 070-3445014	e-post: stigge.uckero@gmail.com
Nils-Rune Nilsson	Stenbitsvägen 11	181 31 Lidingö
Tel. bost. 08-731 93 59	mobil 070-8156640	e-post: nilsrune.nilsson@boson.rf.se
Torsten Friberg	Tjurgränd 28	175 45 Järfälla
Tel. bost. 08-58012072	mobil 0733-726211	e-post: torsten.friberg@iogt.se

Hedersordf.	Gösta Gärdin	Kronsväg 2	565 31 Mullsjö
Hedersled.	Lennart Jonsson	Lerkärslgatan 13	723 51 Västerås
Hedersled.	Sven Plex Petersson	Nilstorpssvägen 89	181 47 Lidingö
Hedersled.	Bertil Sjöstrand	Jungfrudansen 50	171 51 Solna

Föreningen RV:s plusgironummer: 15 44 80-8

Folkhälsa, Demokrati och Underhållning

... är statens motiv för stöd till idrotten. Jag hade möjlighet att i april lyssna på Mikael Lindman, sakkunnig på Kulturdepartementet, om hur staten ser på idrotten, förväntningar och problemområden de ser.

Ett område vi diskuterade var dagens och morgondagens föreningsliv, föreningar som beter sig som företag och föreningar som egentligen är företag. Föreningskunskap är idag hos många ledare och föreningsmedlemmar en bristvara. SISU Idrottsutbildarna har tagit fram

ett utbildningspaket, *Idrottens föreningslära*, som tar upp demokrati, föreningskunskap, offensivt styrelsearbete, praktisk föreningsekonomi, kommunikation och föreningsutveckling.

Sista helgen i maj genomfördes Riksidrottsmötet (RIM) i Uppsala med RF:s och SISU:s stämmor. Bland Riksidrottsstyrelsens (RS) egna förslag finns Rösträtsregeln i IdrottsAB. RS föreslår att inte göra någon förändring vilket innebär ”upplåtande förening har röstmajoritet på bolagsstämma” (= minst 51 procent), vilket motionärerna till förra RIM 2009 ville minska.

På uppdrag av stämmorna 2009 har RF också genomfört en utredning om hur man kan knyta distrikten verksamhetsmässigt och geografiskt närmare RF som dess regionala stödorgan för SF:s regionala och lokala verksamhet. Här föreslås en del förändringar som bl.a. tydliggör DF:s verksamhet och ökad samverkan och dialog med RF.

Det hittillsvarande jämställdhetsarbetet har, på uppdrag av RF, utvärderats av forskaren Gertrud Åström. Det finns väl utarbetade planer och mål men hur man arbetat för att nå målen, integration i verksamheten, har fått kritik. Ett förslag till handlingsplan för jämställdhetsintegration är framtagen till stämmorna.

Till RF-stämman lämnades 21 motioner in, till SISU-stämman en motion.

Kommunikation inom RV

Vi önskar att alla ni som har en e-postadress meddelar oss densamma – enklast genom att skicka ett mail och en hälsning till Lennart Jonsson, e-post lennart33@tele2.se. Eller, om du är en av dem som glömt betala medlemsavgiften (10 kr för verksamhetsåret 2010/2011, 100 kr för 2011/12), så kan du på inbetalningskortet skriva in din e-postadress. Vi kommer att fortsätta med Bulletinen och de brev vi dessemellan skickar ut inför t.ex. träffar, men ambitionen är att på sikt kunna övergå till e-post, där det går, för att spara tid och pengar.

Vill du ha biljett till Lag-EM i friidrott 18–19 juni på Stockholms Stadion?

– läs då mera på sidan 21.

Så önskar jag oss alla en schön och vacker sommar!

Nu när sommaren snart är här.

Njut den, vila, gå barfota i gräset.

Ta Dig tid för Dig själv.

Du har bara EN som är som Du ...

Kerstin Rosén

En fantastisk vårdag på Bosön

Torsdagen den 14 april bjöd Bosön in till invigning av flera nya lokaler. Över 500 personer hade hörsammat denna inbjudan och RV:s medlemmar fick också möjlighet att vara med på en intressant och spännande eftermiddag på Bosön. Vi var ett tjugotal RV-medlemmar som fick lyssna på flera intressanta seminarier, bl.a. med våra egna medlemmar Arne Ljungqvist och Erik Strand. Arne Ljungqvist höll ett mycket spännande seminarium kring doping och Erik Strand höll ett trevligt, intressant och lärande föredrag om ledarskap. Ett antal idrottsuppsvisningar fanns på programmet samt en möjlighet att få se hela anläggningen som nu är nyare och bättre.

Programmet avslutades med en stor och pampig avtackning av Bosöns allt i allo Nils-Runde Nilsson. Efter trettio år som intendent på Bosön hyllades Nils-Rune av flera hundra personer och avtackades av RF:s ordförande Karin Mattsson Weijber. Vi RV-medlemmar gladdes verkligen åt denna hyllning eftersom Nils-Rune sedan många år tillbaka är vår klubbmästare.

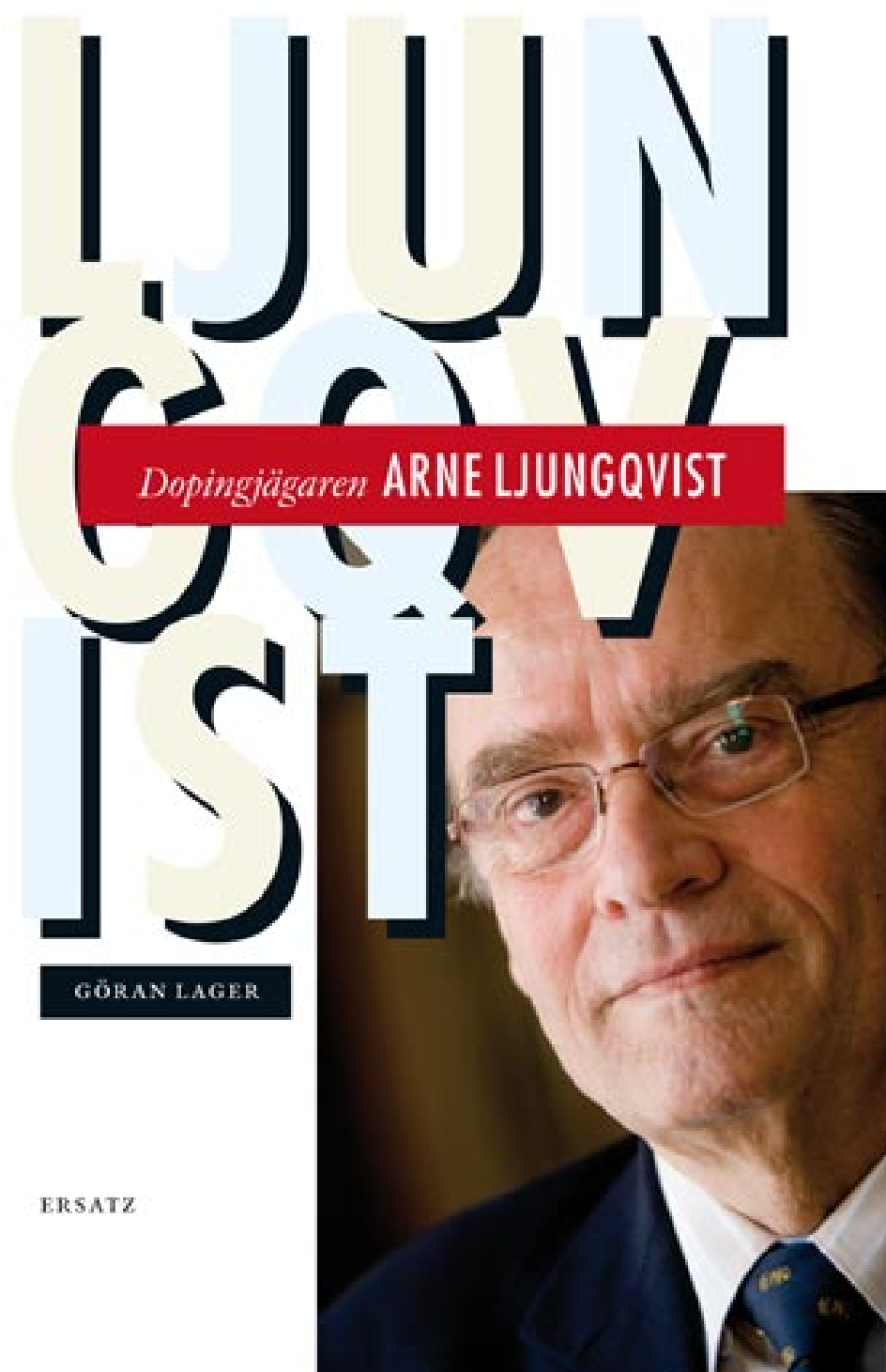
Denna vackra vårdag på Bosön avrundades med att gästerna bjöds in till en härlig buffé.

*Nils-Rune Nilsson blir avtackad av RF:s ordförande Karin Mattsson Weijber.
Foto: Bertil Sjöstrand.*

Dopingjägaren Arne Ljungqvist

av Göran Lager

RV-pris 150 kr (ordinarie pris 255 kr)

Boken kan beställas genom: kristina.wiberg@rf.se

RF:s hedersordförande och IOK:s medicinske chef lyfter på locket till antidopinghemligheterna! Hans bok ”Dopingjägaren” släpptes i Kina i slutet av september! Den kommer bl.a. att användas som obligatoriskt utbildningsmaterial för alla dopingkontrollanter i landet. Nu i maj kommer den engelska versionen, sedan väntar den koreanska och flera andra språk står på tur.

I Dopingjägaren berättar medicinprofessorn och idrottsledaren Arne Ljungqvist om sitt liv i medicinens och idrottens tjänst. Det kom tidigt att präglas av tävlingsanda och Ljungqvist hann både bli svensk mästare i höjdhopp och delta i de olympiska spelen innan en skada satte stopp för karriären.

Efter 20 års framgångsrik forskning återvände Ljungqvist till idrotten 1973, då han valdes till styrelseledamot i Svenska Friidrottsförbundet. Nu mötte han en förvandlad idrottsvärld, där idrottare tog till alla möjliga medel för att vinna. Han inledde kampen mot dopingen som skulle göra honom till fuskarnas skräck och en av den internationella idrottens tyngsta namn!

Ricky Bruch, Linda Haglund, Ben Johnson – namnen är många. Avslöjanden, stjärnfall och skandaler bakom kulisserna i de stora idrottsorganisationerna – det är många som har önskat att Arne Ljungqvist skulle ta bladet från munnen och berätta om sina erfarenheter och nu tycker han själv att det är dags!

Dopingjägaren är en personlig och mångfacetterad berättelse om idrottens utveckling under de senaste 50 åren ur en internationell idrottsledares synvinkel. Boken bygger på ett års djupintervjuer som har sammanställts till en berättelse av Göran Lager.

Så här vill vi ha vädret sommaren 2011

Inte så här

Kära RV-systrar och bröder!

I många år har jag försökt förutsäga sommarvädret och resultatet av mina spådomar baserade på solfläckarna får ni själva bedöma. Det tycks emellertid som om stora kastningar i de långsiktiga väderförutsägelserna blir allt vanligare. Det har historiskt satts i samband med stora annalkande klimatförändringar. Inte att förväxla med den intensiva diskussion som dagligen förs om koldioxidens temperaturförhöjande effekt på jordklotet. (Läs bil- och flygavgasernas inverkan på klimatet.) Även i år har vi fått uppleva ett vulkanutbrott med tillhörande spridning av aska över stora geografiska områden. Att vulkanutbrotten kort-siktigt påverkar vädret över stora delar av världen kan man lätt föreställa sig, men beroende på intensiteten och uthålligheten kan effekterna på medellång sikt bli betydande. Årets väderprognos, som förra året såg enkel ut med hänsyn till solfläckarnas rytmiska lunkande, har plötsligt blivit mycket osäkrare. Det finns nämligen vissa observationer som tyder på att solfläcksrytmen har ändrats.

Vädret, och i synnerhet sommarvädret, synes betyda oerhört mycket för oss som lever och verkar i Norden med de korta bistra höst- och de hårda, kalla vinterdagarna. Om det är detta förhållande som gör oss så intresserade av vädret vill jag låta vara osagt. Klart är emellertid att det oupphörligen dyker upp personer som tror sig kunna förutspå den kommande väderleken, vilkas syfte borde vara uppenbart för den vakne iakttagaren. Det tråkiga är dock att de alltid tycks ha ett visst syfte: nämligen att locka till sig turister eller få fler lösnummer sålda för den tidning de skriver i.

En del vetenskapsmän predikar antikoldioxen som den enda rätta läran när det gäller att stoppa klimatförändringarna, men min slutsats, nedskriven i förra årets väderprognos, är ändå:

Det finns stora naturliga klimatvariationer, t.ex. Birka i Mälaren, som var en viktig isfri hamn med ett klimat som är vanligt i Frankrike. (På den tiden hade knappast vare sig bilavgaser eller dito flygavgaser någon inverkan.) En annan fråga är om vi tycker oss ha upplevt mycket av klimattuppvärmningen under

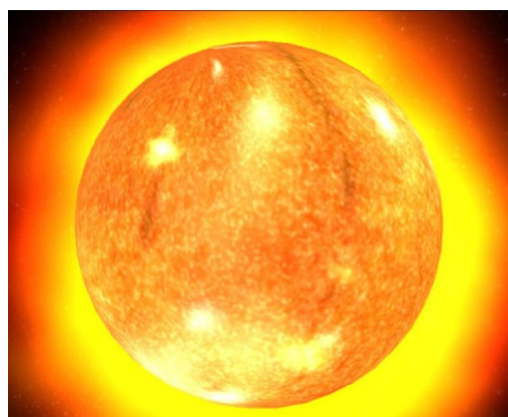

de senaste vintrarna? Nu har vissa klimatforskare börjat hävda att vi i Norden skall få kallare och bistrare klimat som en konsekvens av att isen från arktis smälter och skickar kallare vatten mot Norden. Man lagar efter läglighet och anpassar sig till en upplevd verklighet. Verkligheten torde emellertid vara mer komplicerad än så.

Som väderspåman enbart för sommaren upplever jag mig inte stå under inflytande från någon påtryckargrupp – utan söker efter bästa förmåga använda havd erfarenhet som min utgångspunkt för de av mig levererade sommarväderprognoserna.

Till ämnet för dagen

F.d. skattmästaren vågar sig – eftersom de föregående prognoserna träffat nästan mitt i prick – även i år på att försöka förutsäga vädret för sommaren.

Men även solen har som bekant sina fläckar och det är tur det eftersom de tycks styra våra somrar här uppe i högan nord. Man kunde ju hoppas, att efter den mörka, snörika och på många ställen rekordkalla vintern kommer en varm och solig sommar. Dessvärre finns inte något sådant vetenskapligt samband. Det synes däremot vara av största vikt att veta var och när i solfläckscykeln man befinner sig.

Prognos för sommaren 2011 (Obs! Gäller endast tiden efter midsommar)

Erfarenhetsmässigt har norra delen av norra halvklotet bra somrar under tiden 2 år före till 2 år efter solfläcksmaximum.

Vi får solfläcksmaximum 2012 och inom det här spannet som tidsmässigt kan liknas vid en olympiad (fyraårsperiod) brukar somrarna vara särskilt fina.

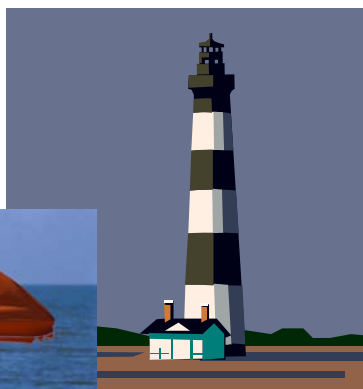
Den minnesgodas RV-kamraten kan säkert erinra sig somrarna 1955, 1959, 1988, 1992, 1999 och inte minst förra året för att nämna några. I detta sammanhang kan också året 1933 framhållas, då det var sommaren som gav oss det ännu gällande värmerekordet för Sverige $+38^{\circ}\text{C}$. Att det året var en sommar 2 år före solfläcksmaximum behöver ingen betvivla. Se ovan med 1955 och 1999 med de 11-åriga intervallen.

Det är 2011 i år och med solfläckarnas vandring bör sommaren 2011 bli en sommar av ganska god kvalitet – dock inte att jämföra med förra årets med värme och mycket sol.

Blir sommaren så bra – betala gärna en extra årsavgift till Föreningen RV. Blir den mot förmodan inte så bra – gilla läget och skäll inte på den nuvarande skattmästaren!

Med prognosen önskas trevlig sommar

av f.d. SKATTMÄSTAREN

Sten Eriksson, idrottsforskare vid Göteborgs universitet och mångårig RF-medarbetare, invald i RV vid årsmötet 2010, har hörsammat uppmaningen att lämna bidrag till vår tidning. I artikeln "Idrottsrörelsens ideella kraft?" belyser han utvecklingen av det frivilliga ledarskapet. Vi publicerar här ett avsnitt ur artikeln. Önskar du läsa hela artikeln kan du kontakta Sten Eriksson, Fridkullagatan 25 C, 412 62 Göteborg, tel 0708-204168.

Ledarskap i backspegeln – om idrottens föreningsledare och förbundsledare

I den omfattande dokumentation som finns inom olika områden av idrottsrörelsen, är tyvärr de väsentligaste styrkrafterna – idrottsledarna – ganska sparsamt skildrade. Det har ju också varit en svårgripbar uppgift mot bakgrund av idrottens många aktivitetsformer och målgrupper, liksom ledarnas olika nivåer och funktioner.

Låt oss här göra ett svep över olika ledarbeskrivningar genom åren med hjälp av bl.a. forskningsresultat, utredningar och RF-dokument. I den fortsatta beskrivningen av ledarskapets utveckling diskuteras medvetet inte ledarutbildningen. Ledare, ledarskap och ledarutveckling är annars oftast nära kopplat till ledarutbildning. Idrottens ledarutbildning finns dock ganska utförligt tecknad i flera tidigare sammanhang.

Foto: Bildbyrån.

Föreningsledaren

När det gäller föreningsledarna vet vi till en början ganska lite. Flertalet militärer förekom även på denna nivå. Deras GCI-bakgrund gjorde dem länge väl lämpade som tränare och instruktörer i flertalet idrotter (konkurrens saknades). Även folkskollärare spelade en viss roll som pionjärer inom idrotten. 1842 års skolreform fick här en betydande inverkan på sikt. När idrottsrörelsen skapades var det många folkskollärare som startade föreningar.

Under genombrottsåren var det ofta en enda person som skötte arbetet inom föreningen. Det gick knappast i längden. Idrotten blev alltmer differentierad och föreningarna allt fler och större. Många klubbar utvecklades från en- till flersektionsföreningar. Med idrottens utveckling till massrörelse – med spridning till fler samhällsgrupper – fick ledar-/tränarprofilen efterhand en annan karaktär. År 1930 hade exempelvis Svenska gymnastikförbundet så gott som alla yrkesgrupper representerade bland sina ledare – präster och klockare, disponenter och kontorister, lantbrukare och jordbruksarbetare, fiskare och industriarbetare.

Den från 40- och 50-talen framväxande ungdomsidrotten, liksom den något senare utvecklade motionsidrotten, har även varit faktorer som påverkat föreningsledarprofilen i svensk idrott.

1960- och 70-talens föreningsledare

1960-talet ger – med hjälp av bl.a. 1962 års ungdomsutredning (SOU 1966:66), RF:s ledarutredning 1964 och Idrottsutredningen (SOU 1969:29) – ett grovkornigt porträtt av en mestadels manlig föreningsledare. Han rekryterades ur de aktivas led, var drygt 30 år och arbetade i genomsnitt c:a 40 tim/månaden i föreningen (liknar förbundsledarnas engagemang). Ett ledarskap oftast utan ekonomisk ersättning och med ett ganska svalt intresse för egen ledarutbildning. I utredningarna konstaterades en stor ledarrörlighet där hälften av föreningsledarna omsattes inom en 3–4-årsperiod.

1970-talets föreningsledare visar ett ökat intresse för ledarutbildning (effekt av RF:s utbildningsexplosion?) och vill ha mera beteendevetenskap i utbildningen. Varannan föreningsledare är gift. Ledarskapet kräver engagemang 2–3 gånger/vecka och något fler kvinnor finns med i bilden.

1980-talet

Går vi vidare till 80-talets ledare blir det grovkorniga porträttet skarpare. Antalet kvinnor är betydligt högre än på förbunds nivå, men inom vissa funktioner (speciellt tränare) fortfarande procentuellt klart lägre än andelen kvinnliga idrottsutövare. Ledaren är oftast ”dubbelarbetande” inom idrotten (inom klubben och/eller på förbunds nivå). Två eller flera uppdrag är inte ovanligt, vilket gör ledarens funktion svårbestämbar. Han har en positiv inställning till sitt ledarskap, har ofta egna barn med i verksamheten och stannar längre inom idrotten än de 3–4 år som Idrottsutredningen konstaterade på 60-talet. Många bryr sig fortfarande inte om att delta i ledarutbildningen men intresset för kunskap och insikt i ledarrollen ökar. Ekonomisk ersättning för ledarjobbet är fortfarande sällsynt.

Åldersnivån bland föreningsledarna tycks ganska stabil över tid och är i stort sett samma som under 60-talet. Föreningsledarnas utbildningsnivå är generellt lägre än förbundsledarna. I den fortsatta föreningsutvecklingen finner vi också en ganska sned socialgruppsfördelning. Styrelseledamöterna kommer ofta från det övre skiktet medan föreningsledarna i övrigt främst representerar lägre samhällsklasser (Granström & Olofsson, 1984).

Foto: Bildbyrå.

Två kategorier föreningsledare

Utvecklingen ger en bild av en föreningsledare med egentligen två "ansikten". Det ena tillhör en socialt inriktad ledare med verksamhet i huvudsak inom ungdomsidrotten (oftast även med egna barn i verksamheten). Den andra profilen tillhör en mer elitinriktad kategori (övervägande män) som är något äldre och som ägnar mer tid åt verksamheten. I gengäld tycks de oftare få dåligt samvete för att familjen får sitta emellan. Den elitinriktade ledaren/tränaren har efter egen aktiv karriär egentligen aldrig lämnat idrotten utan fortsatt direkt som ledare. Drömmen är att fostra en stjärna till landslaget.

Olika studier visar att uppskattningsvis en fjärdedel av idrottsrörelsens ledare tycks vara verksamma utan annan ledarutbildning än den som eget aktivt idrottsutövande och praktiskt föreningsarbete ger.

Förbundsledaren

På riks- och förbunds nivå finns naturligtvis tidiga symbolnamn som Jöns Svanberg, Per-Henrik Ling, Victor Balck, Vilhelm Friberg, J. Siegfried Edström m.fl. ganska utförligt tecknade. Samma är förhållandet med många andra starka personligheter senare i idrottshistorien. På så sätt framstår flertalet centrala ledargestalter med samma lyskraft som enstaka elitidrottare och deras prestationer.

Ledarna inom förbund och riksorganisationer finns delvis kartlagda under idrottsrörelsens första 50 år (bl.a. Lindroth 1974,1987). Det var främst officerare (oftast GCI-utbildade), företagare och kontorister/bokhållare som då dominerade ledarbild.

*RF:s ordförande Karin Mattsson Weijber hälsar på "den svenska idrottens fader".
Foto: Bildbyrå.*

Officerarnas ursprungligen mycket starka ställning reducerades successivt under mellankrigsåren. Fortfarande var dock denna yrkesgrupp tillsammans med företagare talrikt förekommande, särskilt i specialförbunden med deras mera elitinriktade filosofi. De mer folkligt breddidrottsbetonade distriktsförbunden hade vanligen en något annorlunda sammansättning med bl.a. kontorsanställda och underofficerare (delvis samma yrkesgrupper som specialförbunden men lägre ned på rangskalan). Någon entydig generalisering till skillnader mellan specialförbund (SF) och distriktsförbund (DF) går inte att göra eftersom många idrottsledare hade en fot i vardera lägret. Den militära dominansen minskade dock efterhand och flera yrkesgrupper dök upp.

Rekrytering av förbundsledare

Generellt präglas RF:s första 50 år av ledare från de högre samhällsgrupperna. På så sätt skilde sig idrottsrörelsen från ledarprofilen i andra folkrörelser. Idrottens centrala och regionala organ valde vanligtvis också ledare ur de egna leden – inte externt rekryterade (t.ex. politiker och näringslivsrepresentanter) på samma sätt som inom dagens förbund. Ledarskapet förutsatte i allmänhet även eget tidigare aktivt utövande. Amatöridealet förblev länge ganska strängt bibehållet – även inom ledarkretsar – vilket påverkade anställningssituationen (ideella insatser även på förbunds nivå således). En traditionell bild av förbundsledaren (i huvudsak styrelseledamoten) finns också i von Eulers sociologiska studie (1953) där även föreningsledaren omnämns:

- Ledarna rekryteras från högre samhällsgrupper än aktiva.
- Vissa idrotter (t.ex. golf, segling och tennis) är ”finare” än andra – deras ledare är även högre på den sociala rangskalan.
- Ju högre nivå (förbund i stället för förening), desto ”finare” yrke har ledarna.
- Ordförande är oftast ett socialt pinnhål högre än sina kamrater.

Män i majoritet

I 1962 års statliga ungdomsutredning (SOU 1966:66) tecknas en bild av förbundsledaren som i nio fall av tio är en man. Han är genomsnittligt c:a 15 år äldre än föreningsledaren, ägnar ungefär 40 tim/månad åt sysslan och har varit med i idrottsrörelsen ganska länge – varannan i mer än 15 år.

UEFA:s tidigare ordförande, Lennart Johansson hyllas vid Fotbollsgalan 2008 av fotbollslegenden Pelé. Foto: Bildbyrå.

Med 80-talets beskrivning av DF- och SF-ledarna förändras inte 60-talets bild nämnvärt. Förbundsledarna är fortfarande omkring 50 år (SF-ledamoten något yngre). Inom specialförbunden kräver de olika ledaruppdragen lika mycket som under 60-talet, medan DF-ledamoten tycks ha fått det lite lindrigare. Flertalet förbundsledare har också parallella ledaruppdrag även i förening och/eller SDF. Han är gift, är högutbildad (ofta vid universitet), har ett yrke inom socialgrupp ett och har, till skillnad från 60-talets ledare, gått en eller ett par ledarkurser. I ökande utsträckning finner vi sedan denne man ersatt av en kvinna. I förhållande till övriga ungdomsorganisationer har idrotten dock färre kvinnor på högre poster och i centrala funktioner.

Det fortsatta forskarintresset för idrottsrörelsens förbundsledare har fram till dagsläget varit om möjligt ännu svalare än tidigare. Konturerna kunde alltså skönjas redan under den framväxande idrottsrörelsens första femtio år med en viss ideologisk skillnad mellan SF (elitidrott) och DF (breddidrott) tidigt utkristalliserad, vilket delvis återverkar på ledarkategorierna.

Hofors AIF:s projekt i Sydafrika

Fotboll i Soweto. Foto: Bildbyrå.

Bakgrunden till Hofors AIF:s (HAIF) projekt var att Riksidrottsförbundet (RF) drev ett idrottsprojekt i Johannesburg från mitten av 1990-talet. Projektet började strax efter det att Sydafrika (SA) hade blivit en demokrati och apartheid officiellt avskaffades.

Undertecknad var anställd inom RF och fick möjlighet att besöka projektarbetet. När RF avslutade projektet i slutet av 90-talet hade HAIF, där jag då var ordförande, fått kontakter i SA. Efter diskussioner inom HAIF, beslöt vi att, om medel kunde anskaffas, starta ett projekt med inriktning på ledarutbildning. Projektet blev förlagt till Kapstaden eftersom vi där fått kontakter.

Vår kontaktperson blev, och har varit sedan dess, Mervin Wardle. Han var lärare vid Tuscany Glen Primary School (TG) och hade utmärkta kontakter med föreningarna i området Blue Downs, där skolan ligger. Skolan blev vår samarbetspartner och en ansökan till Forum Syd om medel gjordes och beviljades. Idén var att utbilda ledare i främst idrottsföreningar men kom också senare att omfatta andra som scouter, kyrkan m.fl. Den dominerande föreningen var Blue Downs SC och de var positiva till samarbetet.

Representanter från HAIF besökte olika föreningar. Det visade sig att miss-tänksamheten mot vita var större än vad vi hade trott och det berodde på att vi inte kunde föreställa oss vad som inträffade under apartheidtiden. Det var

också motstånd från främst äldre män som inte kunde förstå varför kvinnor skulle få delta. Det var fruktan över att förlora kontrollen och att inte framstå som fadersfigur, som de själva utmålade sig som. Vid något tillfälle lämnade en del män lokalen i ren protest. Kyrkan var till en början avogt inställd eftersom de befarade att ungdomar skulle svika kyrkan och ägna sig åt "ogudaktigheter". Kyrkans makt är stor och en del ledare var bekymrade över vad kyrkan tyckte. Jag hade möjligheter att få informera i en hel del kyrkor av olika samfund och förklara varför HAIF gjorde detta, vilket så småningom fick kyrkan att mildra sin kritik och kom att sända ledare till utbildningen.

Från första början var vi helt inställda på att alla skulle få gå igenom en ledarutbildning om de så önskade och vårt mål var att 50 procent av deltagarna skulle vara kvinnor. Det målet gav vi aldrig upp och det är vi stolta över idag. Målet nåddes också så småningom.

Foto: Bildbyrån.

Utbildningen kom i mycket att likna den ledarutbildning som finns inom RF och vi tog den med oss. Mycket lite material finns på engelska och det gjorde att mycket tid fick läggas ner på att översätta till engelska och även försöka anpassa oss till förhållandena på platsen. Vi har hela tiden varit en grupp om fem personer som hållit i detta och dessutom har vi på olika sätt engagerat andra i projektet. Ungefär hälften av utbildningen var förlagd till Hofors och det betydde nya utmaningar för HAIF. Vi måste ordna boende och uppehålle för de som kom till oss. Här kom då fördelen med att vara ett relativt litet samhälle, 10 000 innevånare, och våra goda kontakter med kommunen. De ställde upp med bostad, möjligheter att äta i skolan, låna lokaler m.m. Vårt kommunalråd träffade varje grupp som kom till Hofors och ägnade ett par timmar varje gång till att förklara hur en kommun arbetar och nödvändigheten av ideella krafter i samhället.

Att arrangera denna form av utbyte kräver inte bara tid och ork att söka medel för detta. Det kräver också att kunskaper i engelska ska vara goda för alla från vår sida som är inblandade. Det fanns också andra problem som vi inte tänkte på. När vi hade utbildning förlagd till Kapstaden måste vi ta hänsyn till att långt ifrån alla hade bil och att allmänna kommunikationer inte fungerade. Speciellt kvinnorna vägrade att färdas ensamma efter mörkrets inbrott, då säkerheten inte är den bästa. Här har vi haft enorm nytta av Mervin Wardle som hjälpte oss att ordna allt detta. Projektet kom att få ett allt starkare fäste i området. Vi har hela tiden varit i samma område eftersom vår grundtanke var att utbilda så många vi kunde. Blue Downs-området växer hela tiden och har ökat med ca 8 000 sedan vi började. Området består till nästan 100 procent av färgade under medelklass med hög arbetslöshet och dessutom, som så många andra områden i SA, drabbat av hiv/aids vilket gör att det finns många ensamstående och i en hel del fall har barn lämnats ensamma när båda föräldrarna gått bort. I utbildningen har endast två vita deltagit och det säger en del om klimatet mellan vita och färgade. Det tar lång tid att ta bort sådant som många anser vara orättvisor, framförallt från de färgades sida.

Efter en tid ansåg Forum Syd att skolan inte kunde vara vår partner utan istället blev Blue Downs SC och Highbury FC våra partners. Projektet kom också att bli en utvidgning och HAIF var till en början tveksam till detta. Det gällde ett önskemål från våra partners att problemet hiv/aids skulle tas upp. HAIF hade inte de medicinska kunskaperna men det hade föreningarna och samhället i Blue Downs. HAIF:s uppgift skulle vara att utbilda ledare i hur man kan informera, vilken teknik och argument de skulle använda. När projektet tog den vändningen ställde sig HAIF positiva men det blev jobbigare eftersom två projekt skulle drivas.

Foto: Bildbyrå.

Ett mycket positivt inslag i hiv/aids-utbildningen är den fotbollsturnering som arrangeras sedan fyra år tillbaka och där HAIF är en av arrangörerna. Kravet för att vi ska stödja turneringen är att varje lag som deltar får information om hiv/aids och det handhas av de utbildade informatörerna. Detta har väckt uppmärksamhet på kommunal nivå i Kapstaden och de har ställt sig positiva och hjälper till bl.a. ekonomiskt. Hofors kommun satsar också på detta genom att bl.a. ställa upp med vandringspriser till turneringen.

Att planera allt i god tid har varit nödvändigt och ibland har improvisationer fått tas till. Detta att passa tider har inte varit våra partners starka sida och det har gett upphov till irritation från vår sida. Det har också varit viktigt med kontakterna, som har skett regelbundet, men en viss svårighet har det varit eftersom avståndet är rätt långt. På det hela taget tycker jag att HAIF kan vara stolta över sin insats. Ett 80-tal ledare och dessutom ett antal informatörer har utbildats. Det kanske inte låter mycket men från våra partners sida är de mycket nöjda och de flesta av ledarna finns kvar i föreningarna.

Efter elva års projektarbete fick vi inte något mer stöd från Forum Syd. Vid ett tillfälle fick vi viss kritik från den organisationen för att vi bedrev projektet till så låg kostnad – det trodde vi var en merit! På senare år har en alltför, som vi upplever det, utökad byråkrati präglat ansökningarna, många olika handläggare har haft svårigheter med att få bra kontakter. Just nu ligger projektet vilande och ett visst arbete pågår att skaffa ny finansiering men det är inte det lättaste. Fotbollsturneringen fortsätter dock i höst med stöd från bl.a. Hofors kommun och HAIF.

Lars Wickström
tidigare chef vid Gästriklands Idrottsförbund
numera pensionär och RV-medlem

Lag-EM i friidrott på Stockholms Stadion

Vill du se det svenska landslaget i friidrott tävla mot de bästa nationerna i Europa? Europas 12 bästa lag i friidrott ska mäta sina krafter under 2 dagar, 18–19 juni, på anrika Stockholms Stadion. Nationerna är: Sverige, Vitryssland, Frankrike, Tyskland, Storbritannien, Italien, Polen, Portugal, Ryssland, Spanien, Ukraina, Tjeckien.

Arrangörerna säger att de strävar efter att göra det bästa Lag-EM någonsin. Och vår förbundskapten Stefan Olsson säger att Lag-EM är en av de absolut viktigaste tävlingarna för landslaget i år och har ambitionen att komma med det bästa laget.

RV har köpt in 10 stycken 2-dagarsbiljetter som nu lottas ut till dig och andra som anmäler sitt intresse till mig. Först till kvarn ...

Maila till Kerstin Rosén på kerstinrsn@gmail.com, (eller slå en signal på 0708-87 04 35).

Tävlingarna pågår mellan kl 13.30 och ca 18 båda dagarna och vi planerar att någon av RV:s kunniga friidrottsvänner ska finnas på plats och kan ge oss lite inside information!

Du kan läsa mer om Lag-EM på www.stockholm2011.org.

Kom ihåg!

Kom ihåg att anteckna i din almanacka dagen/kvällen för årsmötet, som blir den 1 december 2011 på Bosön. Återkommer med mer information i nästa nummer av Bulletinen.

Den 11 september genomförs en medlemsträff för RV-medlemmar i Väst-sverige. Övriga medlemmar är självklart välkomna. Vi träffas på Idrottsmuseet i Göteborg där vi utlovas en rundvandring. Representanter från RV:s styrelse kommer vid träffen att informera om påbörjade och tänkta aktiviteter inom RV. Anmälan om deltagande till RV:s sekreterare Torsten Friberg, e-post torsten.friberg@iogt.se. Träffen är ett samarrangemang mellan Idrottsmuseet i Göteborg och RV. Vi återkommer med ytterligare information när vi ser hur många som är intresserade

Kom ihåg att meddela din e-postadress till RV:s registeransvariga, tillika hedersledamot Lennart Jonsson, e-post lennart33@tele2.se.

Tills sist – kom ihåg att betala din medlemsavgift på 100 kronor! Inbetalningskort finns i denna bulletin.

PlusGiro
Meddelande till betalningsmottagaren

Medlemsavgift verksamhetsåret 2011-2012

INBETALNING/GIRERING B

Till PlusGirokonto
15 44 80 - 8

Betalningsmottagare
Riksidrottens Vänner (RV)

Avsändare (namn och postadress)

Svenska kronor 100.00

1544808#06#

20110908 1544808_51

80 2011 02 1544808 1544808 1544808 1544808

Från PlusGiro/personkonto (vid girering)

#

Födelsedagar 1 juli–31 december 2011

50 år

			<u>Födelsedatum</u>
Redelius Carlberg	Karin	BROMMA	1961 11 01

60 år

Allert	Lars	ÄLVSJÖ	1951 11 11
--------	------	--------	------------

70 år

Nilsson	Ingvar	MARSTRAND	1941 08 16
Sundeqvist	Solveig	SKOVDE	1941 08 17
Begner	Björn	SPÅNGA	1941 09 26
Adelsohn	Ulf	STOCKHOLM	1941 10 04
Nilsson	Thord Eric	ÖSTERSUND	1941 10 14
Johansson	Göran	HUDDINGE	1941 11 06
Hellquist	Hans	STOCKHOLM	1941 12 18

75 år

Olinder	Kristina	FALKÖPING	1936 07 08
Jansson	Ulla	GRÄDDÖ	1936 08 04
Lindevall	Stig	VÄSTERÅS	1936 08 15
Eriksson	Jan	TÄBY	1936 09 15
Burenstam Linder	Thesy	DJURSHOLM	1936 10 08
Tovland	Bo	STOCKHOLM	1936 11 02
Jansson	Ulf	SUNDBORN	1936 11 07

80 år

Mathiasson	Olof	HELSINGBORG	1931 09 06
Larsson	Lars-Erik	ALMUNGE	1931 10 12
Öhrn	Ingvar	VALLENTUNA	1931 11 14

85år

Engdahl	Carl-Wilhelm	NYKÖPING	1926 07 16
Petersson	Sven Plex	LIDINGÖ	1926 08 07
Alsén	Hans	UPPSALA	1926 08 16
Swartz	Sven-Erik	ÖSTERSUND	1926 08 27
Widmark	Per-Johan	LJUNGBYHED	1926 11 18

90 år

Hansson	Lars I	LUND	1921 07 19
Gärderud	Sven	LIDINGÖ	1921 09 29
Axelsson	Ivar	FAGERSTA	1921 10 02
Mittag-Leffler	Gösta	STOCKHOLM	1921 12 23

Föreningen RV
Riksidrottens Vänner